

O budoucnosti: sněte v pravdě a s Láskou...

Současná práce je pokračováním tématu analytické poznámky „K 70. výročí Velkého Vítězství: osvobodme se od nadvlády iluzí!“. Uvedená práce byla zasvěcena hodnocení minulosti – tomu co předcházelo druhé světové válce, druhé světové válce a tomu co následovalo ve druhé polovině 20. století. Současná práce je zasvěcena problematice uvolnění (deaktivace) potenciálů ještě horších válek v budoucnosti.

**Po stopách hrdinů a vůdců
Krade se dravec smečkou
chtivou,
Aby moc Ruska bezmeznou
Otevřel a prodal nepřátelům:**

**Prohnít její stohy pšenice,
znečistit nebesa,
Sežrat bohatství,
spálit lesy
A vysosat moře a rudy.**

I

Jako epigraf je použit fragment básně Maxmiliána Vološina „Občanská válka“, datované 22.11.1919, protože:

- globální politika, sledující amorální cíle ve vztahu k lidstvu jako celku a ve vztahu ke každému regionu planety bez výjimky, může být uváděna do života různými způsoby – cestou organizace agrese zvenku, cestou organizace vnitřního chaosu, přelévajícího se do občanské války, a také „mírovými“ prostředky, tj. cestou modifikace kultury oběti agrese tak, aby modifikovaná kultura sloužila řešení cílů agresora. Obecně, globální politika může být realizována prostřednictvím všeho, co se vztahuje k zobecněným prostředkům řízení / agrese všech šesti priorit¹.
- Podstata a jeden z cílů historicky zformované globální politiky je popsána M.Vološinem v uvedené básni více než dostatečně.

Globalizace je proces objektivní, ale koncepce globalizace, realizovaná v globální politice, je produktem subjektivismu, který může být: správný nebo amorální (satanistický), včetně lhостejnosti k problematice Dobra a Zla, což se jeví jedním z druhů satanizmu.

Koncepce globalizace, dominující na planetě několik tisíc let, je biblický projekt skoupení světa se všemi jeho obyvateli na základě židovského nadstátního monopolu na lichvu a zničení všech, kdo do něj nezapadá nebo se mu protiví. V naší době „EU-2“, USA a „Západ celkově“, rozdrčení biblickým projektem v jeho liberálně-buržoazní (internacistické) a nacistické verzích, pokračují pracovat na šíření biblického projektu do regionů planety, na nimiž nemají majitelé a kurátoři projektu kontrolu: především do Ruska (kde je politicky aktivní jejich periferie, které jsou vlastní liberální varianta neschopnosti přemýšlet a neadekvátní anti-“konspirologické“ vzhledy ve vztahu ke svým pánům a kurátorům, a „konspirologické“ vzhledy ve vztahu ke svým protivníkům) a do zemí historicky zformovaného islámu v jeho sunnitských i šíitských verzích.

Jeden z úkolů kurátorů biblického projektu je konečné řešení takzvané „Ruské otázky“ ve smyslu likvidace Ruské mnohonárodnostní civilizace jako nositelky Ruského ducha a specifických ideálů a prostředků – *potenciálně globálního* – civilizačního strojení, nedovolujících završit biblický projekt přijatelným způsobem pro jeho majitele a kurátory. Čím je hlavně strašná pro Západ Ruská civilizace? - Ruskou kulturou, která v sobě nese během své mnohatisícileté historie ideály spravedlivosti, ačkoliv způsob života samotného Ruska může být z různých příčin jakkoliv vzdálen od těchto ideálů.

II

Pokud pod „studenu válku“ chápat válku, realizovanou metodou kulturní spolupráce, pod jejímž vlivem kultura strany, která prohrála, se modifikuje způsobem přijatelným pro vítěze, pak USA nezvítězili ve studené válce, a jsou opity iluzí vítězství, což jim v perspektivě nese velké problémy ve formě zaplacení ceny za vybudování politiky, pramenící z iluzí: rozčarování bude plně reálné.

Iluze vítězství Západu ve studené válce druhé poloviny 20. století pramení z těchto pohledů, které byly vlastní Hitlerovi: Byzanc dala Rusům křesťanství; v epoše Petra I. dala Evropa Rusům vědu a kulturu; Ruská říše poté existovala díky německému elementu v její řídicí „elitě“; a když říše padla, SSSR existoval jen díky židovskému elementu v jeho vládnoucí „elitě“ a vědě; a pokud vnější organizující-nutící centrum není přítomno, pak sami Rusové, ponechání sami sobě, jsou slabomyslní, bez vůle a kontraproduktivní. Proto pokud mohli něčeho dosáhnout, pak jen jsou pod nadvládou rozvinutějších pánů, protože sami oni mají blíže k „blanderlogům“, než k lidem. Ale od „blanderlogů“ je lepší svět zbavit, aby „podlidé“ nevytvářeli problémy „civilizovanému lidstvu“.

Nicméně krach Sovětského svazu nebylo vítězství Západu ve studené válce, proto, že **během studené války SSSR, chápaný jako forma státnosti Ruské mnohonárodnostní civilizace, propagoval mírovou koexistenci dvou systémů a ve své podstatě nejen nevedl studenou válku proti Západu, ale nebránil se dokonce ani tehdy, když Západ Direktivou 20/1 z 18.8.1948 vyhlásil Ruské civilizaci válku na vyhlazení.**

Nezávisle na tom, jak to chápali všichni nominální vůdci SSSR, kteří přišli na směnu zřečesko-státní moci J.V.Stalina, pro Ruskou civilizaci to bylo období přípravy k budoucímu sjednocení lidstva na principech, neústupně tvořících spravedlivost. V té historické etapě, která byla předkládána lidem v SSSR i ve světě jako „studená válka“:

- v SSSR běžel proces nezjevného vnitřního skrytého rozvoje civilizace;
- a Západu byla dána možnost odhalit svou podstatu.

A ta podstata se důsledky perestrojky a reform 90. let, ve kterých politické subjekty Západu hrály roli kurátorů a patronů domácí prozápadní nemyslné periferie, ukázala objektivně prohranou, a proto pro Rusko nepřijatelnou.

A to, co je hodnoceno představiteli Západu a jejich tuzemskými pomocníky jako tvůrčí impotence Rusi, je ve skutečnosti důsledkem nechápání z jejich strany role Rusi v globalizaci v historické minulosti:

- Pokud nechat bokem úroveň rozvoje technosféry, pak Západ se nyní pokouší řešit ty úkoly (a nedosahuje v té věci úspěchu), které byly na Rusi úspěšně řešeny v jejím civilizačním rozvoji už v době Ivana Hrozného, pokud ne dříve:
 - vybudování společné pro různé národy kultury při zachování svébytnosti kultur každého z nich – všichni přiznali krach multikulturalizmu;
 - vybudování a fungování jediného kreditně-finančního systému – euro je v krizi a některé státy EU-2² se zamýšlí o obnovení svých národních valut, nezávislých na euro;
 - zavedení jediného systému standardů – to je jediné, v čem dosáhli úspěchu;
 - zavedení jediných ozbrojených sil pro různé národy, což je nemožné bez mravně-etické a kulturní jednoty.

To jsou vnitřní úkoly-výzvy každého civilizačního budování, ale jsou i vnější výzvy, spojené s globalizací, které Rus také v minulosti řešila.

- V minulosti, Rus, která nepředstavila svou koncepci realizace globalizace, v globalizaci, historicky reálně probíhající během několika tisíciletí, přesto hrála roli. O tom se drtivá většina nezamýšlela a nezamýšlí. V důsledku toho se nezamýšleli a nezamýšlí o té roli, jakou Rus hrála v tom propletení procesů vlastního civilizačního rozvoje a globalizace. A ta role, pokud použít lexiku programátorů našich dní, je rolí nezávislého testera, který vynáší konečný verdikt o použitelnosti nebo nepoužitelnosti a dalším osudu testovaného programového produktu. Taková

analogie je zcela na místě, protože libovolná kultura a subkultura je z pohledu teorie řízení jednoduše informačně-algoritmickým systémem.

A Rus není kontraproduktivní a netrpí tvůrčí impotencí, o čemž byli přesvědčeni v minulosti Hitler a mnozí další a o čemž jsou přesvědčeni mnozí „intelektuálové“ i nyní: posledních tisíc let jsme testovali produkty Západu (byzantskou věrouku, západní vědu a kulturu, mraksizmus, liberalizmus atd.) v souladu s našimi civilizačními ideály, na předmět jejich vhodnosti pro řešení úkolů v pravdivém civilizačním rozvoji a došli jsme k názoru o jejich nevhodnosti.

Při tom, završená etapa našeho historického rozvoje byla charakterizována určitou bez-ideovostí Rusi v tom smyslu, že její civilizační ideály byly během celé té etapy živé, ale Ruská civilizační idea nebyla vyjádřena Ruským jazykem v přímé podobě, ale byla zaměněna na úrovni jazykové kultury západními učením (nejdříve biblickým, pak marxizmem a liberalizmem), které procházely v naší společnosti testováním na vhodnost. Právě ta nevyjádřenost vlastní civilizační ideje dávala záminku k tomu, aby „intelektuálové“ Západu a jejich zdejší periferie, která se oděrala od rodných kořenů, plodili vymyšlenosti o neúplné člověčnosti ruských lidí, o nutnosti je zcivilizovat nebo zlikvidovat. Ale to je minulost.

Nyní naše civilizační idea globální úrovně významu – Koncepce společné bezpečnosti v jejím rozvoji – je vyjádřena Ruským jazykem, zatímco Západ dosáhl svých civilizačních ideálů (v jejich společnostech zvítězil kult hedonizmu, tj. získávání potěšení různých druhů, bezohledně, nehledě na škody, způsobované jiným lidem, národům, Přírodě a sobě samým) a začal sklízet plody toho úspěchu ve formě biologické degradace a kulturní degradace obyvatel. Do toho procesu Západ, jsa realizátorem globalizace na základě biblickéh projektu, chce zavléct i všechn ostatní svět, což je nepřijatelné pro všechny alespoň trochu myslící lidi jak mimo oblast civilizace Západu, tak i v zemích samotného Západu. Proto Západ čeká ještě utrpět kompletní a nezvratný krach v jím rozjeté studené válce proti lidstvu a Ruské civilizaci.

Rusko opět přistoupilo k misi záchrany lidstva, což pseudointelektuálové Západu vnímají jako ruskou vzpuru proti nejlepší civilizaci a pokrokové kultuře, vzpuru nesmyslnou a nelítostnou, kterou inicioval V.V.Putin, zrazením takzvaných „liberálních hodnot“ a pobízením „těch nejtemnějších sil“ v ruské společnosti a ve světě.

III

«Americký vědec-etolog John Calhoun provedl v 60. a 70. letech 20. století v USA řadu udivujících experimentů. Experimenty prováděl na myších, ačkoliv jeho cílem byla předpověď budoucnosti lidské společnosti. Ve výsledku mnohočetných experimentů s koloniemi hlodavců Calhoun zformuloval nový termín, „chování zkázy“ (behavioral sink), značící předchod k destruktivnímu chování a deviantnímu chování v podmínkách přemnožení. Svými výzkumy John Calhoun získal v 70. letech určitý věhlas, protože mnozí lidé v západních zemích, prožívajících po válce populační boom, se začalo zamýšlet na vlivem přelidnění na společenské instituty a na každého člověka zvlášť. Svůj nejznámější experiment, jež přinutil zamyslet se nad budoucností celé pokolení³, provedl v roce 1972 spolu s Národním institutem psychického zdraví (NIMH). Cílem experimentu „Vesmír-25“ byla analýza vlivu hustoty populace na vzory chování hlodavců.

Calhoun vybudoval v laboratorních podmínkách skutečný ráj pro myši. Byl vytvořen prostor rozměry 2x2 metry a vysoký 1,5 metru, odkud se myši nemohly dostat. Uvnitř kolonie byla udržována stálá teplota vhodná pro myši, byl zajišťován dostatek vody a jídla, byly vytvořeny podmínky pro stavbu hnízd pro samice. Každý týden byla kolonie čištěna a udržována ve stálé čistotě, byla zajištěna všechna nutná bezpečnostní opatření: zamezení přístupu dravců do prostoru, veterinární kontrolou se vylučovala možnost vzniku rozsáhlých infekcí. Myši byly pod stálým dohledem veterinářů, stav jejich zdraví byl neustále monitorován. Systém dopravy vody a jídla byl tak promyšlen, že mohl najednou podporovat krmení a napájení 6000 myší, aniž by se jediná z nich setkala s problémy. Prostoru pro myši byl také dostatek, první problémy s nedostatkem prostoru

³ To neodpovídá realitě: pokud by se celé pokolení v USA a na Západě o tom zamyslelo, pak by Západ už dávno prováděl jinou globální politiku a nebylo by třeba psát tuto poznámku.

mohli vzniknout až při populaci nad 3840 myší. Takové velikosti populace nikdy nedosáhla, největší velikost byla zaznamenána na úrovni 2200 myší.

Experiment startoval okamžikem umístění čtyř párů zdravých myší do prostoru, které potřebovaly velmi málo času na rozkoukání se, rozdělení teritoria a nastartování exponenciálního množení. Období osvojování nazval Calhoun fází „A“, ale okamžikem narození prvního mláděte začala fáze „B“. To byla fáze exponenciálního růstu velikosti populace v kolonii za ideálních podmínek. Během této fáze se počet myší zdvojnásoboval každých 55 dní. Počínaje 315. dne od počátku experimentu, tempo růstu se zpomalilo a počet myší se nyní dvojnásoboval každých 145 dní, což znamenalo vstup do třetí fáze, „C“. V ten okamžik žilo v kolonii asi 600 myší, zformovala se určitá hierarchie a sociální život. Fyzicky začalo být méně místa, než na začátku.

Objevila se kategorie „vyvrhelů“, které vyháněli do centra kolonie, často se stávali obětmi agrese. Odlišit skupinu „odmítnutých“ bylo možné podle ohryzaných chvostů, vykousané srsti a stop krve na těle. „Odmítnutí“ se skládali především z mladých jedinců, kteří si nenašli v myší hierarchii sociální roli. Problém absence vhodných sociálních rolí byl způsoben tím, že v ideálních podmínkách žily myši dlouho a staré myši neuvolňovaly místa pro mladé jedince. Proto často agrese byla namířena na mladá pokolení jedinců, rodících se v kolonii. Po odmítnutí se samci psychicky zlomili, projevovali méně agrese, nechtěli bránit své březí samice a plnit libovolné sociální role. Ačkoliv periodicky napadali buďto jiné jedince ze společnosti „odmítnutých“, nebo libovolné ostatní myši. Samice, připravující se k vrhu, se stávaly stále více nervózními, protože v důsledku pasivity ostatních samců se stávaly méně chráněné od náhodných útoků. Ve výsledky začaly agresivitu projevovat samotné samice, často bojovaly, bránily potomstvo. Ale agrese byla paradoxně namířena nejen na okolí, nemenší agresivita byla přítomna ve vztahu k vlastním mládřatům. Samice často svá mládřata zabíjely a navštěvovaly vrchní hnízda, kde se stávaly samotářkami odmítajícími rozmnožování. V důsledku toho značně spadla porodnost a úmrtnost mládřat dosáhla významných hodnot.

Brzy začala poslední fáze existence myšího ráje – fáze „D“ neboli fáze smrti, jak ji nazval John Calhoun. Symbolem této fáze se stala nová kategorie myší, kterou Calhoun nazval „krasavci“. Patřili k ní samci, projevující necharakterní chování pro druh, odmítající bojovat a soupeřit o samice a území, neprojevující žádnou touhu po páření, klonící se k pasivnímu chování. „Krasavci“ jen jedli, pili, spali a čistili svůj kožich, vyhýbali se konfliktům a plnění libovolných sociálních funkcí. Název získali proto, že na rozdíl od většiny ostatních obyvatelů kolonie na jejich tělech nebyly stopy tvrdých bitev, šrámů a vydrápané srsti, jejich narcisizmus se stal legendárním. Výzkumníky ohromila absence u „krasavců“ zájmu o páření a rozmnožování, v poslední generaci byli „krasavci“ a samci-samotáři, odmítající se rozmnožovat a schovávající se v horní části kolonie, v drtivé většině.

Průměrné stáří myší v posledním stádiu existence myšího ráje dělalo 776 dní, což je o 200 dní více než horní hranice reprodukčního věku. Úmrtnost mládřat dělala 100%, množství březích myší se stalo minimálním a poté kleslo na nulu. Vymírající myši praktikovaly homosexualitu, deviantní a neodůvodněně agresivní chování v podmínkách přebytku životně nutných zdrojů. Vzkvétal kanibalismus, samice odmítaly vychovávat mládřata a zabíjely je. Myši prudce vymíraly a v 1780 den od začátku experimentu zemřel poslední obyvatel „myšího ráje“.

Předvídaje podobnou katastrofu, J. Calhoun s pomocí kolegy provedl řadu experimentů v třetí fázi smrti. Z „ráje“ bylo vzato několik malých skupin myší a přesídleno do stejně ideálních podmínek, ale ještě za podmínky minimální hustoty populace a neohrazeného svobodného prostoru. „Krasavcům“ a samcům-samotářům byly vytvořeny podmínky, při kterých se první 4 páry myší na začátku experimentu začaly exponenciálně množit a vytvářet sociální strukturu. Ale k údivu vědců, „krasavci“ a samotáři své chování nezměnili, odmítli se pářit, rozmnožovat a plnit sociální funkce, spojené s reprodukcí. Ve výsledku se neobjevila březost a myši zemřely stářím. Podobné výsledky byly pozorovány ve všech přesídlených skupinách. Ve výsledky všechny zkoumané skupiny vymřely, ačkoliv se nacházely v ideálních podmínkách.

John Calhoun vytvořil podle výsledků experimentu teorii dvou smrtí. „první smrt“ je smrtí ducha. Když novorození jedinci nenacházeli místo v sociální hierarchii „myšího ráje“, vznikl nedostatek sociálních rolí v ideálních podmínkách s neograničenými zdroji, vznikla otevřená

konfrontace dospělých a mladých myší, zvýšila se úroveň nemotivované agrese. Rostoucí hustota populace, zvýšení úrovně fyzického kontaktu, to vše podle mínění Calhouna vedlo k objevení se jedinců, schopných jen základnímu chování. V podmínkách ideálního světa, bezpečí, při hojnosti vody a potravy, absenci dravců, většina jedinců jen jedli, pili, spali, starali se o sebe. Myš je prostý živočich, nejsložitější chování pro ni je proces starání se o samici, rozmnožování a starání se o potomstvo, obrana území a mláďat, účast v hierarchických sociálních skupinách. Od všeho výše uvedeného se psychicky zlomené myši odkázaly. Calhoun nazývá podobné odmítnutí složitých programů chování „první smrtí“ neboli „smrtí ducha“. Po nastoupení první smrti je fyzická smrt („druhá smrt“ v terminologii Calhouna) nevyhnutelná a je jen otázkou času. V důsledku „první smrti“ značné části kolonie je populace celé kolonie odsouzena k vymření dokonce v podmínkách „ráje“.

Jednou se Calhouna zeptali na příčiny objevení se skupiny „krasavců“. Calhoun provedl přímou analogii s člověkem, vysvětlujíc, že klíčový rys člověka, jeho přirozený osud je žít v podmínkách tlaku, napětí a stresu. Myši, které odmítly bojovat, vybraly si nesnesitelnou lehkost bytí, se proměnily v autistické „krasavce“, schopné jen těch nejprimitivnějších činností, jezení a spaní. Od všeho složitějšího a vyžadujícího napětí se „krasavci“ odkazovali a v principu se stali neschopnými takového složitějšího chování. Calhoun dělal paralely s mnoha současnými mladými muži, schopných jen rutinných každodenních činností pro podporu fyziologického života, ale už s zemřelým duchem. Což se projevuje ve ztrátě kreativity, schopnosti překonávat překážky a hlavně, nacházet se pod tlakem. Odmítnutí přijetí různých výzev, útěk před napětím, před životem plným boje a překonávání – to je „první smrt“ podle terminologie Johna Calhouna neboli smrt ducha, za kterou nevyhnutelně přichází druhá smrt, smrt těla.

Možná se ptáte, proč se experiment nazýval „Vesmír-25“? Byl to 25. pokus vědce vytvořit ráj pro myši, a všechny předcházející skončili stejně, smrtí všech zkoumaných myší...⁴

Toto je jeden z experimentů, na jejichž základě se dělá závěr: „Ráj na zemi je nemožný.“

Historická realita je taková, že Západ už se dávno vydal cestou vybudování „ráje“ takového druhu – společnosti přebytku, se všemi z toho faktu pramenícími důsledky, vytékajícími z biologických a noosférických zákonitostí.

Ale protože lidstvo není stejnorodé, to „zaostalé“ národy, vidíc nejen vědecko-technickou převahu Západu, ale i jeho rostoucí biologické problémy, vytvářené jím samým, odmítají kopírování Západního způsobu života: pokud ne solidárně, pak v osobě představitelů svých nejvíce politicky aktivních subkultur. Avšak to nepřijetí Západu a jeho způsobu „života“ se nejagresivněji projevuje v usilování o zničení Západu a vnucení celému světu způsob „života“ reliktových kultur, které se ve svém vývoji zastavily před několika staletími.

Nejvýrazněji se ta pozice projevila v globálně-politických ambicích pseudomuslimského radikalizmu, jehož nositelé a aktivisté se izolovali od života i Boha obřadností islámu a šariátem. V důsledku toho oni hodnotí jako normu života, nařízenou Bohem a v důsledku toho závaznou pro všechny lidi, kulturní nerozvinutost a rituální disciplínu, a omezení vzdělání na znalost Koránu a Šariátu. A kvůli údajné závaznosti této normy jsou přesvědčeni, že může být vnucena všem ostatním hrubou vojenskou silou, tím spíše, že hedonizmem zotročení představitelů „pokrokového“ Západu nejsou schopni vykázat jakkoliv efektivní odpor v podmínkách přímé bojové srážky s protivníkem, a dávají přednost vedení „tlačítkové války“ (války na dálku).

A v daném případě není řeč o defektech způsobu života Západu, ale o tmářství, které se údajně jeví léčebnou alternativou západnímu sebevražednému způsobu „života“ civilizace.

Ale to tmářství je prezentováno jako norma údajně nařízená Bohem, navzdory tomu, že sám Mohamed byl především Osvícenec-učitel, a zavedení muslimské kultury bylo doprovázeno rozkvětem vědy a řemesel, které pomohly mnohým společnostem dávnověku oprostít se od života na principech *sociálního darwinizmu*, který pseudomuslimští radikálové nyní vnucují svým soukmenovcům a v jiných kulturách verbované periferii pod záminkou údajně pravého, nezkaženého islámu.

Takto je lidstvu nabízena volba mezi dvěma variantami sebevraždy nynější globální civilizace:

- sebevražda ve spotřebitelském „ráji“;
- sebevražda ve světové válce za vybudování „světového chalifátu“

Jedna i druhá volba je falešná.

V těchto podmínkách je mise Ruska nabídnout alternativu jedné i druhé variantě sebevraždy, tj. vyloučit možnost smrti v sebevražedném spotřebitelském „ráji“ a vyloučit zbytečné strádání společnosti, vláčící svou existenci pod nadvládou sociál-darwinizmu.

IV

Výsledky výše popsaných systematických experimentů s myšmi je hloupé vyvracet. Ale přenášet je přímo na společnost je ještě hloupější, *pokud v získaných výsledcích vidět nevyhnutelnou budoucnost společností, zvyšujících úroveň záštity jedince prostřednictvím rozvoje technosféry a zesložitování sociální organizace.*

Pro správnou interpretaci údajů, získaných v těchto experimentech, je nutné znát a chápat dvě věci:

- Obecně biologické a specificky druhové biologické zákonitosti, které se v těchto experimentech projeví.
- Podstatu odlišnosti lidstva od fauny, která dovoluje lidstvu dostat se z pod nadvlády zákonitosti fauny na novou úroveň života.

Jedna z důležitých biologických zákonitostí spočívá v tom, že:

1) porodnost u všech biologických druhů v jejich přirozeném prostředí převyšuje kapacitu ekologické niky, kterou může zaujímat každý z nich v odpovídajících přírodně-geografických podmínkách, 2) jako důsledek, jedinci přebyteční ve vztahu ke kapacitě ekologické niky podléhají nepodmíněčnému zničení nebo vyhnání za hranice areálu života odpovídající populace.

Ve vyhnání a zahynutí zbytečných ve vztahu ke kapacitě ekologické niky jedinců spočívá vnější viditelná podstata procesu, který v biologii získal pojmenování „přirozený výběr“.

Vnitrodruhová podstata přirozeného výběru spočívá v tom, že z řad mladých umírají a jsou vyháněni za hranice areálů přebývání populace nejslabší jedinci, a z řad dospělých – jedinci, kteří vyčerpali své životní možnosti, neschopní rozmnožovat se a efektivně realizovat jiné funkce ve způsobu života populace určitého druhu. Ve výsledku nadměrná porodnost a přirozený výběr zabezpečují eliminaci defektních jedinců a jedinců, v něčem neodpovídajícím podmínkám života populace, což zabezpečuje podporu zdravých jedinců populace v následnosti generací.

Vytvořením „ráje“ pro myši, Calhoun vyvedl populaci, ocitnuvší se v tom nepřirozeném „ráji“, z pod činnosti algoritmu přirozeného výběru, blokujícího proces biologického vymření jedinců v populaci v následnosti generací. Jakýkoliv alternativní mechanismus blokování procesu biologické degradace populace v následnosti generací do „ráje“ zaveden nebyl. Právě ta okolnost vedla k mnohonásobné reprodukovatelnosti výsledku experimentu.

Vysoce civilizovaná v aspektu rozvoje technosféry společnost je identická „ráji“ pro myši v tom smyslu, že medicína, etiketa (normy kultury), sociální organizace, řada druhých faktorů, také blokují mechanismus přirozeného výběru a tím blokují přirozenou eliminaci defektivních osob, což otvírá cestu k biologickému vymření společností, vysoce civilizovaných v aspektu rozvoje technosféry, práva a složitosti sociální organizace.

Bojovníci za návrat ke způsobu života minulých epoch, ve kterých společnosti žily pod vládou principu fauny – převaze porodnosti nad kapacitou ekologické niky a přirozeného výběru, likvidujícího defektivní jedince a jedince, kteří vyčerpali své zdroje organismu, jsou v průběhu času schopni pohřbit nynější biologicky progresivně degradující Západ⁵ přesně stejně, jako v minulosti Vandalové pohřbili biologicky degradovaný, ale svým způsobem „vysoce civilizovaný“ dávný Řím. Ale to nebude jejich zásluhou, ale zásluhou samotného Západu.

⁵ Pokud nesejde z cesty progresivní degradace a nevstoupí na cestu pravého rozvoje.

Nicméně takový návrat do minulosti neřeší problémy, protože někdo, hledě na nesmyslné utrpení lidí v podmínkách života na základě primitivní kultury, se začne zabývat obnovením „bývalé veliké kultury“, a přívrženci primitivismu – právě v důsledku své nevědomosti – jim nebudou schopni odolat, stejně jako se nedařilo potlačovat podobné tendence v minulosti, kdy na místě padlých civilizací dávnosti, někdo vytvářel nové kultury, integrujíc do nich úlomky bývalé velikosti zaniklých kultur.

Tj. pokud Západ krachne pod tíhou problémů biologické a sociokulturní degradace, pak potomci nynějších svrhávačů Západu a jeho způsobu „života“ sami zrodí analogii Západu v budoucnosti, kdy se unaví životem pod nadvládou tmářství, pokud oni sami životu adekvátně neodpoví na otázku: *Čím se člověk ve své podstatě odlišuje od opice, ačkoliv v biologické klasifikaci patří k primátům, stejně jako opice?*

Odpovědi na tu otázku v tom smyslu, že máme kulturu, používáme artikulovanou řeč, vytvořili jsme vědu a technosféru, neprojdou: kulturu mají i orangutaní⁶, papoušci mohou cílevědomě používat hláskovanou řeč a veškerá technosféra bledne na pozadí výsledků experimentů s kapucíny na univerzitě Yale⁷, protože ukazují, že v aspektu chování jsou civilizovaná liberálně-tržní společnost a skupina opic, které se naučily využívat „peníze“ na principech tržního liberalismu, statisticky neodlišitelné.

Odpověď na otázku podstaty člověka odlišující ho od opice je poprvé v terminologii vědy vyjádřen v Ruské kultuře v Koncepci společné bezpečnosti: ale ona je všeho všudy opakování v terminologii vědy našich dní toho, co byl odedávna vyjádřeno v zápletkách ruských bylin a pohádek o cestách bohatýrů, v umělecko-obrazných formách.

Podstata té odpovědi je v tom, že člověk se od všech ostatních biologických druhů odlišuje tím, že struktura jeho psychiky, zkoumané jako informačně-algoritmický systém, není jednoznačně naprogramována geneticky, ale je výsledkem osobnostního rozvoje:

- pokud je vše podřízeno instinktům, jedná se o živočišný typ struktury psychiky a jedinec je chováním neodlišitelný od opice, v důsledku čehož je statistika chování kapucínů a členů liberálně-tržní společnosti identická, a spotřebitelský ráj, jež odstraňuje faktory přirozeného výběru je pro ně ve stejné míře smrtící;
- pokud je vše podřízeno normám kultury, pak v aspektu chování je jedinec-biorobot jednoduše kulturou vycvičená opice, a v důsledku toho je pro ně spotřebitelský ráj také smrtící;
- pokud se tvůrčí potenciál realizuje a je možné překonání norem předchozí kultury, jedná se o démona, tvořícího zvůli, nepřejícího si ujasnit otázku, co se objektivně jeví Dobrem a co Zlem. Podléhá zničení, protože svou zvůli (zlovůli) narušuje harmonii Vesmíru;
- a teprve vůle, podřízená samotným člověkem moci diktatury svědomí dělá jedince člověkem.

Tj. jedinec druhu Homo sapiens na základě svých smyslů a osmysleného vnímání světa rozhoduje sám: zda být člověkupodobnou opicí, biorobotem, démonem, nebo se stát člověkem.

Pokud se stane člověkem, ve výsledku osobnostního rozvoje navzdory okolnostem života společnosti a lidstva, člověk získává Lásku, která ho dostává z pod nadvlády zákonitostí fauny. Úměrně tomu, jen kultura, ve které všichni dosahují nevratně lidského typu struktury psychiky k začátku dospívání (k okamžiku probuzení sexuální instinktů), dovoluje: likvidovat ve společnosti nesmyslné těžkosti života a problémy, pramenící z amorálnosti, nevědomosti a hlouposti, tj. vytvořit to, co se mnohým zdá jako „spotřebitelský ráj“, a zároveň zajistit biologické zdraví v následnosti generací, garantující, že nedojde k biologickému vymření proto, že početí nebude pobočný produkt sexu pod vlivem instinktů a hedonizmu, ale Lásky a cílevědomosti v mezích kapacity ekologické niky, což zajistí nejlepší kombinatoriku genů a jejich nutnou modifikaci pro blaho planety a lidí. Realizované lidstvo se tak dostane z pod algoritmiky likvidace nadbytečných a biologicky

⁶ Kulturu mají i orangutané – kulturní plemeno. Noviny Izvestija, 8. ledna 2003 (<http://izvestia.ru/news/271439>).

⁷ Originální text v angličtině: <http://www.nytimes.com/2005/06/05/magazine/05FREAK.html?pagewanted=all&r=3&>; nebo <http://freakonomics.com/2005/06/05/freakonomics-in-the-times-magazine-monkey-business/>.

Výtažek v češtině: <http://www.scienceworld.cz/biologie/opice-meni-sex-nejen-za-potravu-ale-i-za-penize-6164/>

defektivních přirozeným výběrem světa fauny, bez jakékoliv eugeniky, která představuje ještě jednu past na vymírající společnosti, které díky neschopnosti života adekvátně odpovědět na otázku o podstatě člověka v jeho odlišnostech od ostatních primátů, nemohou definovat správně ani eugenické standardy pro to, aby realizovaly umělý výběr na základě „eugenické vědy“.

V

Cokoliv nenapsat, pomlouvači stejně vždy budou pomlouvat a deformovat napsané. Přesto, pro ty, kdo se nechce stát obětí pomlouvačů, je nutné objasnit, proč tento text není „memorandum o vyhlášení války Západu“ (ze strany Ruska).

Život lidských společností a lidstva celkově je podřízen objektivním zákonitostem, které je možné rozdělit na 6 skupin: 1) obecně biosférní, regulující vzájemné vztahy biologických druhů, biocenóz v rámci biosféry a s Přírodou celkově, 2) specificky druhové zákonitosti, odlišující člověka od všech ostatních druhů, 3) mravě-etické (religiozně-noosférické), regulující vzájemné vztahy majitelů rozumu, 4) sociokulturní, 5) ekonomické, 6) řídicí.

- Jejich neznalost, necitlivost k jejich narušení otevírá možnost použití proti společnosti zobecněnou zbraň všech šesti priorit, od agrese takového druhu se nemůže ochránit žádná nevědomá společnost, právě v důsledku své nevědomosti nebo zdeformovaných představ o jejich podstatě a vlivu na život.
- Osvěta všech bez výjimky na jejich osnově je globalizace, alternativní biblické, garantující rozvoj všech národních a konfesionálních struktur (a ne jejich zničení) a harmonizaci mezinárodních a mezistátních vzájemných vztahů na základě unifikace sociálního řízení v souladu s nimi, protože pod jejich mocí (s ohledem na určitou fyzicko-geografickou specifikou regionů planety) se nacházejí jak obyvatelé Ruska, tak i obyvatelé zahraniční Evropy, obou Amerik, Afriky, Austrálie, všech ostrovů a dalších regionů.

Pokud osvěta obyvatel planety ohledně podstaty a vlivu těch zákonitostí je agresí, pak jsme my – Ruská civilizace – agresory.

Vnitřní prediktor SSSR
24-27 dubna 2015